“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଉଚ୍ଚ ପଦର ଆଧାର ହେଲା ପାଠପଢା, ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଣା ଭକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢିବେ ଏବଂ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପାଇବେ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ’ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣ ନିଶ୍ଚିତ ଭଲ ହୋଇଥିବ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ରତାର ଏବଂ ରାଜକୀୟତାର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଠା କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ହୋଇ ରହିବେ, ଅନ୍ୟକୁ ନ ଦେଖି ନିଜକୁ ଦେଖିବେ । ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ - ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତର ଯେଉଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ତାର ଶାସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଗୀତା । ଏହି ଗୀତା କିଏ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି, ଏ କଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଜ୍ଞାନର କଥା । ବାକି ଏହି ହୋଲି ଇତ୍ୟାଦି ଆମର ପର୍ବ ନୁହେଁ, ଏ ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ପର୍ବ । ପର୍ବ ହେଲା ଏକମାତ୍ର ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ । ବାସ୍ । କେବଳ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କେବେ ବି କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସେଥିରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଅକ୍ଷର ନ ଲେଖିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ର ରହିଛି । ତା’ର ତଳେ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଦୈବୀ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ତୁମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଅଟେ । ଶିବ ଭଗବାନ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦ୍□ାରା ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି । ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଚିତ୍ର ରହିଛି ସେଥିରେ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏପରି ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବା ଦରକାର ଯାହାକୁ ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ, ସେହିମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରିବେ । ଯେଉଁମାନେ କମ୍ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜ୍ଞାନକୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ ଧାରଣ କରିବେ ଏବଂ କମ୍ ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇବେ । ଦାସ-ଦାସୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିବେ ନା । ତେବେ ଏ ସବୁର ଆଧାର ହେଉଛି ପାଠପଢା । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଭଲ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବେ । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚାଲି-ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବ । ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ହେବା ଦରକାର । ଯେତେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ସେତେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଚାଲିବ ଏବଂ ରାଜକୀୟତା ମଧ୍ୟ ଆସିଚାଲିବ । କେଉଁଠି-କେଉଁଠି ତ ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କର ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ଏପରି ରହିଛି ଯେ ସେ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ସେଥିପାଇଁ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କ’ଣ ଏମାନଙ୍କୁ ସ୍□ୟଂ ଈଶ୍□ର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି? ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚଳଣି ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବହୁତ ମିଠା ସ୍□ଭାବ ହେବା ଉଚିତ୍, ଯିଏ କରିବେ ସିଏ ହିଁ ପାଇବେ । ଯଦି ନ କରିବ ତେବେ ପାଇବ ନାହିଁ । ବାବା ତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେଇଚାଲ । ସେଥିପାଇଁ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ର ତ ବହୁତ ଭଲ - ସ୍□ର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍□ରେ ରହିଛି । ଗୋଲା (ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର) ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ଯେ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଏହି ଗୋଲା ଅଥବା ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ବୁଝାଇପାରିବ - ଏହି ହିସାବରେ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗ ବା ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମ ଥିଲା, ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ସାହୁକାର ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ସବୁଠାରୁ ଗରୀବ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଥିଲେ, ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ୍ କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ନିଜ ଧର୍ମକୁ ନ ଜାଣିଥିବା କାରଣରୁ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି ଅଥବା ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ନିଜର ଧର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଈଶ୍□ରଙ୍କୁ ବହୁତ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ଶାନ୍ତିଦାତା, କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ପରସ୍ପରକୁ ଶାନ୍ତିର ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବିଶ୍□ର ରାଜପଦର ପୁରସ୍କାର ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ମିଳୁଛି । ଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ସ୍□ୟଂ ଭଗବାନ ଶିବବାବା । କେତେ ବଡ ପୁରସ୍କାର ଦେଉଛନ୍ତି - ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□! ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ, ବର୍ଣ୍ଣ ଆଦିର ଜ୍ଞାନ ସବୁ ରହିଛି । ତେବେ ସେହି ବିଶ୍□ର ରାଜପଦ ନେବାକୁ ହେଲେ କିଛି ମେହନତ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନର ବିଷୟ ତ ବହୁତ ସହଜ । ଶିକ୍ଷକ ଯେଉଁ କାମ ଦେଉଛନ୍ତି ତାକୁ କରି ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ବାବା ଦେଖିବେ ଯେ କାହା ପାଖରେ ପୂରା ଜ୍ଞାନ ଅଛି । କେତେକ ସନ୍ତାନ ତ ମୂରଲୀ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରତିଦିନ ମୂରଲୀ ପଢୁନାହାଁନ୍ତି । ଯିଏ ମୁରଲୀ ପଢୁନାହାଁନ୍ତି ସେ କାହାର କ’ଣ କଲ୍ୟାଣ କରୁଥିବେ! ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି କିଛି ମଧ୍ୟ କାହାର କଲ୍ୟାଣ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନାଁ ନିଜର, ନା ଅନ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଘୋଡା ସବାର(ଅଶ୍□ାରୋହୀ), ପ୍ୟାଦା (ପଦାତିକ) କୁହାଯାଉଛି । ମହାରଥୀ ବହୁତ କମ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜେ ବି ବୁଝିପାରିବେ ଯେ କିଏ-କିଏ ମହାରଥୀ ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଗୁଲଜାରଙ୍କୁ, କୁମାରକାଙ୍କୁ, ମନୋହରଙ୍କୁ ପଠାଅ... କାହିଁକି ନା ନିଜେ ଘୋଡା ସବାର ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମହାରଥୀ । ବାବା ତ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ

ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିପାରିବେ । କାହା ଉପରେ ଗ୍ରହଚାରୀ ମଧ୍ୟ ବସୁଛି ନା । କେତେ ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବା ଦ୍□ାରା ବେତାଳିଆ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଆଡକୁ ଧ୍ୟାନ ହିଁ ଯାଇ ନ ଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସେବାରୁ ବାବା ଜାଣିପାରିଥା'ନ୍ତି ନା । ପ୍ରକୃତ ସେବାଧାରୀମାନେ ନିଜର ପୂରା ସମାଚାର ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଚାଲିଥା'ନ୍ତି ।

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଗୀତାର ଭଗବାନ ଆମକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ଭକ୍ତିମାର୍ଗର) ଗୀତାକୁ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରି ହଜାର-ହଜାର ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁମାନେ କି ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଈଶ୍□ରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ କହୁଛନ୍ତି, ପୁଣି କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍□ର ଅଟୁ, ଯାହାକୁ ଯାହା ଆସିଲା ତାହା କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ କିପରି ହୋଇଗଲାଣି । ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ କଳିଯୁଗୀ ପତିତ ଅଟେ । ଏହି ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ତା' ସହିତ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ଏବଂ ଭିତର-ବାହାର ସ୍□ଚ୍ଛ ହେବା ଦରକାର । ଆତ୍ମା ହିଁ ନକଲି ହୋଇଯାଇଛି, ତାକୁ ପୁଣି ସତ୍ୟ ବାବା ସଚ୍ଚା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଏହିପରି (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ) ଗୁଣବାନ୍ ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିଚାଲ - ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ନାହିଁ ତ? ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ମାୟାର ଚାପୁଡା ଏପରି ଲାଗିଯାଉଛି ଯେ ଏକଦମ୍ ତଳେ ପଡିଯାଉଛନ୍ତି ।

ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ହିଁ ହୋଲି ଧୂରିଆ ଅଟେ । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ହୋଲି ଏବଂ ଧୂରିଆ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ଅଟେ, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେ ନିଜକୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ କରୁଛ । ସେମାନେ ତ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି, ଧୂଳି ପକାଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଏହା ହେଉଛି ରୌରବ ନର୍କ । ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ଓ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ତୁମ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା ଏକଦମ୍ ଏପରି ମୁଥି ଲଗାଇ ଦେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଆହୁରି ଜୋରରେ ଯାଇ କାଦୁଅରେ ପଡିଯାଉଛ, ପୁଣି ସେଥିରୁ ନିଜକୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ମୁସକିଲ ହୋଇ ଯାଉଛି, ଏଥିରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ପୁଣି ଉପରକୁ ଉଠିବା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ସାବଧାନୀ ଆବଶ୍ୟକ । ମାୟାର ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ହେଲେ କେବେ ବି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଖବରଦାର ରୁହ, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟ । ବାବା ଯାହା ଶିଖାଇଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ଭଉଣୀମାନେ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁ ମହାନତା ବାବାଙ୍କର ଅଟେ, ନା କି ଭଉଣୀମାନଙ୍କର । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମହାନତା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍□ାରା ଶିଖିଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ଭଲ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିଛନ୍ତି । ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ।

ଆଜି ହେଲା ହୋଲି, ଏବେ ହୋଲିର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ । ପାଠପଢାକୁ ନଲେଜ କୁହାଯାଉଛି । ବିଜ୍ଞାନ କ'ଣ, ଏ କଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଊର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ଏହିଠାରେ ମିଳୁଛି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ପାଉଛ । ବାକି ତାହା ହେଲା ଶାନ୍ତିଧାମ । ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରି କରି ଥକିଗଲେ ପୁଣି ଶାନ୍ତିକୁ ଯିବାକୁ ଚାହିଁଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏବେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନର୍କକୁ ଆସିବୁ । ପୁଣି ସେହି ଅବସ୍ଥା ହେବ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଏହିପରି ଚାଲିଥିବ । ଏଥିରୁ କେହି ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି-କେହି କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଡ୍ରାମା କାହିଁକି କରାଯାଇଛି? ଆରେ, ଏହା ତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଖେଳ । ଅନାଦି କାଳରୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ବୁଝାଇବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ । ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ସବୁ କିଛି ଜଣାପଡିଯିବ - କିଏ-କିଏ ଏହି କୁଳର ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଆସିବେ । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଆସିଯିବେ, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଏବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ତୁମ ପାଇଁ ପାଠପଢା ହିଁ ବଡ ପର୍ବ ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମର କେତେ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ଲୋକମାନେ ତ ଏହି ସବୁ ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାରେ କେତେ ପଇସା ବରବାଦ କରୁଛନ୍ତି, କେତେ ଝଗଡା ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚାୟତି ରାଜ୍ୟରେ କେବଳ ଝଗଡା ହିଁ ଝଗଡା ହେଉଛି, କାହାକୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବହୁତ ଘଟଣା ହୋଇ ଚାଲିଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ଉପଦ୍ରବ ହେବ ହିଁ ନାହିଁ । ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବହୁତ ଉପଦ୍ରବ ହେଉଛି । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ନା । ପରସ୍ପରର ମତରେ ମତ ନ ମିଶିବା କାରଣରୁ କେତେ ଝଗଡା ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକୁଟିଆ ହୋଇଯାଅ, ଘରକୁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜର ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ, କାହା ସହିତ ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ବହୁତ ମିଠା, ଶାନ୍ତ, ସ୍ନେହର ସହିତ କଥା ହେବା ଭଲ । କାହା ସହିତ ଅଧିକ କଥା ନ ହେବା ବହୁତ ଭଲ । ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ସବୁଠାରୁ ଭଲ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ତ ଶାନ୍ତି ଦ୍□ାରା ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହା ସହିତ ପ୍ରୀତି ଲଗାଅ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଯେତେ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ନେଇଯାଅ । ନଚେତ୍ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କେତେ ଝଗଡା ହେଉଛି । ଏଥିରେ କୌଣସି ଝଗଡା ନାହିଁ । ଯେତେ ଇଚ୍ଛା ସେତେ ନିଜର ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ନେଇପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସତ୍ୟ ପିତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସତ୍ୟତାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ - ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ନାହିଁ ତ? ମୁଁ ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ ନାହିଁ ତ? ବହୁତ ବହୁତ ମିଠା ସ୍□ଭାବଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ନେହର ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ମୁରଲୀ ଉପରେ ପୂରା ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟହ ମୁରଲୀ ପଢିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଶିକ୍ଷକ ଯାହା ସବୁ କାମ ଦେଉଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକୁ କରି ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ହୋଲୀ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରି ପୁରୁଷାର୍ଥର ବେଗକୁ ତୀବ୍ର କରୁଥିବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ । ହୋଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କଥା ହୋଇଗଲା ବା ବିତିଗଲା ତା'କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମାପ୍ତ କରିଦେବା ବା ଭୁଲିଯିବା । ବିତିକୁ ବିତି କରି ଆଗକୁ ବଢିଯିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବା । ବିତି ଯାଇଥିବା କଥା ଏଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେପରି ବହୁତ ପୁରୁଣା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜନ୍ମର କଥା । ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଏହିଭଳି ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷାର୍ଥର ବେଗ ବହୁତ ତୀବ୍ର ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ନିଜର ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କାହାର ହେଉ ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ କେବେ ବି ଚିନ୍ତନ କର ନାହିଁ କି ମନ ଭିତରେ ରଖ ନାହିଁ । ବର୍ଣ୍ଣନା ତ ଆଦୌ କରିବାର ନାହିଁ, ତେବେ ଯାଇ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସ୍ନେହ ହିଁ ସହଜଯୋଗର ଆଧାର ଅଟେ, ତେଣୁ ନିଜେ ସର୍ବଦା ସ୍ନେହୀ ହୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହୀ କରାଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

"ମାତେଶ୍□ରୀ ଜୀଙ୍କର ଅନମୋଲ ମହାବାକ୍ୟ"

୧- "ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ଗୋପିକାମାନଙ୍କର ଗାୟନ ରହିଛି"

ଗୀତ:- ବିନ୍ ଦେଖେ ପ୍ୟାର କରୁଁ, ଘର ବୈଠେ ୟାଦ କରୁଁ......

ଏହି ଗୀତ କେହି ଜଣେ ବାବାଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା ଗୋପୀର ଗାୟନ ଅଟେ । ଏହା ହେଲା କଳ୍ପ କଳ୍ପର ବିଚିତ୍ର ଖେଳ । ବାବାଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆ ବିଚାରୀ ଏ କଥାକୁ କ'ଣ ଜାଣିବ, ଏହା ତ କଳ୍ପପୂର୍ବର ଅଭିନୟର ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଯଦିଓ ସେହି ଗୋପୀ ନିଜର ଘରକୁ ଛାଡି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ନିଜର କର୍ମବନ୍ଧନକୁ ଚୁକ୍ତ କରୁଛି, ତେଣୁ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଝୁମି ଝୁମି ମସ୍ତିରେ ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଘର ଗୃହସ୍ଥକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଘରେ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ସେହି ସୁଖରେ ରହି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । କେଉଁ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ? ନିଜେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରିବାର ସେବା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜ ଏବଂ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ରହସ୍ୟକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଯାଇଛ, ତେବେ ଏହି ଜୀବନର ତ୍ୟାଗ ତପସ୍ୟା ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ୨୧ ଜନ୍ମର ସୌଭାଗ୍ୟ ଗଢୁଛ । ଯଦି କିଛି ବି ଲୋକ-ଲଜ୍ୟା, ବିକାରୀ କୂଳର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିବ ତେବେ ସେବା କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ହେଉଛି ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା । ଅନେକଙ୍କର ଏହିଭଳି ବିଚାର ଆସିଥାଏ ଯେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ଘର ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଘର ଭାଙ୍ଗିବାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଘରେ ରହି କେବଳ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟର କଥା ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ହେଲେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଯିବାର ଅଧିକାର ମିଳିବ । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଦୁନିଆକୁ ଯିବେ ନାହିଁ ସେମାନେ ତ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ଶତ୍ରୁତାର ପାର୍ଟ କରିବେ, ଏଥିରେ କାହାର ଦୋଷ ନାହିଁ । ଯେପରି ଆମେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜାଣିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପାର୍ଟକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଗଲେ କାହା ପ୍ରତି ଘୃଣା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଗୋପୀମାନେ ହିଁ ରେସ୍ କରି ବିଜୟ ମାଳାରେ ଆସିପାରିବେ । ଆଚ୍ଛା!

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସଭ୍ୟତା ରୂପୀ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣାଅ

(୧୩) ଯାହା କିଛି ବି ଜ୍ଞାନର ଗୁହ୍ୟ କଥା ସବୁ ରହିଛି, ସେଗୁଡିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାର ବିଧି ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ରହିଛି ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟିକରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପଏଣ୍ଟକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବ । ନିଜ ପାଖରେ ତୁମର

ଏହି କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଏହା କୌଣସି ମନୋରମ ବା କଲ୍ପନାର କଥା ତ ନୁହେଁ । ଯଥାର୍ଥ କଥା । ଅନୁଭବ ରହିଛି । ଅନୁଭବର ଅଥରିଟୀ, ଜ୍ଞାନର ଅଥରିଟୀ, ସତ୍ୟତାର ଅଥରିଟୀ.... କେତେ ଅଥରିଟୀ ତୁମ ପାଖରେ ରହିଛି! ତେବେ ଅଥରିଟୀ ଏବଂ ସ୍ନେହ ଉଭୟକୁ ଏକତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ।